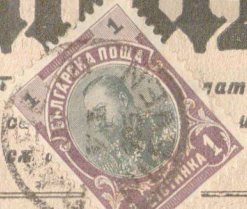

Плѣвентски Извѣстия

„Свѣтлината е най-голямата носителка на прогреса, тамъ гдѣто тя владѣй, мрана нѣмѣй“.

СЕДМИЧЕНЪ ОБЩЕСТВЕНЪ ЛИСТЪ.

свѣтливи, а се и на рода и царя

в. „Плѣвентски Извѣстия“
ИЗЛИЗА ВСѢКА НЕДѢЛЯ.

Цѣна на вѣстника:

За година 5 лева, (50 броя) 6 м. 3 л. (25 броя), а за странство се прибавятъ пощенскитъ разходи.

Единъ брой 10 стотинки.

Всичко

Що се отнася до вѣстника се адресира:
Редакция на в. „Плѣвентски Извѣстия“ въ
гр. Плѣвентъ.

Неплатени писма не се приематъ. Ръкописи назадъ не се връщатъ.

За обявления се плаща:

По 5 стотинки на дума за I-ва страница, по 3 ст. за IV-та, а за приставките, по особено споразумение.

Единъ брой 10 стотинки

ГЕНЕРАЛЪ-МАЙОРЪ

ХРИСТОВЪ

Не ще може да приема
посѣщения на именния си
день — Петровъ-день.

ПЕТРЪ Л. БЪРДАРОВЪ

Явява, че на именния си
день (Петровъ-день), посѣще-
ния нѣма да приема.

Д-ръ В. Поповъ
(Хирургъ)

Приема за прѣглеждане
болни, ежедневно отъ 1—4 ча-
са послѣ обѣдъ, въ къщата
на Илийчо Трифоновъ, бивше
жилище на Д-ръ П. Ив. Сто-
яновъ.

4—10

Да се продаде ли?

„Нѣма по лошъ ступаникъ
отъ общинитъ, окръжията че
даже и държавата“.

в. „Видитель“ бр. 2.

Така бѣше озаглавилъ очилатия
пукъкъ „Мълчалиевъ“, една статия
по поводъ протеста на гражданетъ
върху продажбата на градското мѣ-
сто отъ умнитъ ни общински у-
правници. И съ дълги и широки
донкихотщини обяснява, че би би-
ло по-добрѣ да се продаде това
мѣсто отъ колкото да се застрои-
ва и да има общината ни единъ
постояненъ приходъ и за да дока-
же, че има работа съ Тонковци
цитира слѣдното: „Нѣма по лошъ
ступаникъ отъ общинитъ, окръж-
ията, че даже и държавата“. И
отъ това заключение на „Очи-
латия Мълчалиевъ“, може що го-
дѣ всѣки добъръ гражданинъ, кой-
то мисли за общото добро, да про-
цѣни колко му е уместения багажъ,
който се явява като адвокатъ на
общината да я защитава и да да-
ва умъ на хората. „Вижте му у-
мътъ па му кройте шапка“ — каз-
ва една поговорка — та и сега
нѣка нашитъ граждани взематъ

актъ отъ бѣлѣжката на мълчали-
вия и не претендиратъ много мно-
го дѣто не е имъ работа, защото
„нѣма по лошъ ступаникъ отъ об-
щинитъ, окръжията, че даже и дър-
жавата“. Едно е вѣрно въ това
твърдение на мълчаливия, че това
може да е за тия общини, окръж-
ия и държави на които управ-
ницитъ гледатъ щото, *чръзъ общо-
то да натъкмятъ своето частно*,
то за това сж лоши стопани на об-
щинскитъ, окръжнитъ и държав-
нитъ работи. При това свѣтишия
му мълчаливецъ не опрѣдѣля да
ли въ България само сж лошитъ
стопани на общински окръжни и
държавни имоти или това правило
е и за цѣлия свѣтъ.

И ако ние се поставимъ на сх-
щото гледище, на схщия умъ и
гледаме само прѣвъ неговитъ очи-
ла, които сж свикнали да бждатъ
добри стопани само за частнитъ си
работи, а лоши стопани за общин-
скитъ, окръжни и даже държавни
работи, то не ще съмнение, че ще
бждеме съгласни съ мнението на
мълчаливия. Но благодарение, че
хората на извѣстни въпроси пра-
вятъ различни анализи и понеже
разно мислятъ и смѣтатъ — та и за
това *едни сж по-добра стопани*
за общински, окръжни и даже
държавни имоти, а лоши за свои-
тъ частни смѣтки т. е. немогътъ
чръзъ общото да станатъ добри
ступани на сума собствени имоти
за смѣтка лошава стопани на об-
щинскитъ, окръжни и държавни.
И понеже ние така го разбираме
и тълкуваме, то за това именно
мислимъ и вѣрваме, че при едни
умни управници (но не и на-
трапници) които сж се нагър-
били да стоятъ на чело на
едно управление, било то град-
ско или окръжно или каквото
и да би то било отъ общественъ
характеръ, би трѣбвало сами да се
видятъ да ли сж способни и да
ли би били ползвани за това об-
щество, което мисли, че поставя
хора да имъ пазятъ интереситъ въ
всѣко отношение. Ако пъкъ се
чувствуватъ или виждатъ че сж
негодни и лоши стопани, то ни-
що не имъ прѣчи да иматъ
доблестъта и се оттеглятъ и да-
дѣтъ възможността на други по-
способни хора да взематъ участие
въ управлението и станатъ добри

и ползвани стопани на общитъ
работи.

На всѣкждѣ общинскитъ или
държавнитъ имоти гледатъ колкото
е възможно въ повече да се за-
пазватъ и увѣличаватъ, защото ра-
но или късно тия имоти ще бж-
датъ доходни. Това го виждаме и
въ турската държава. И до сега
се срѣщатъ „вакувски имоти“,
които или сама държавата ги е ек-
сплоатирала или пъкъ давала подъ
концесия на извѣстни хора за ек-
сплоатирване — но никога не е
посѣгала за продаване, защото, ако
е много, та поне тия „вакувски
имоти“ сж си плащали за лихви
и всѣ е оставало нѣщо за въ пол-
за на хазната. И като се знае, че
единъ имотъ щомъ се продаде се
лесно изида и изпива (примѣри и-
маме около насъ достатъчно) то и
турскитъ рправници сж имали за-
петъ пари умъ та сж запазвали
вакувскитъ имоти за държавно или
за наследницитъ ползуване. Виж-
даме, даже изъ цѣлия свѣтъ, да се
стрѣматъ общинитъ и държавитъ
щото да купуватъ за своя смѣтка
имоти и уреждатъ за експлоатация.
Изъ Европа, почти всѣко кмет-
ство има свои имоти и събира
добри приходи — разбира се, че
за добъръ приходъ отъ обществе-
ни имоти и правилно използване
ще зависи отъ лицата които сж се
нагърбили съ управлението. Есте-
ственно, че ако едни управници
сж лоши стопани на общинскитъ
имоти, не ще може да се чака при-
ходъ, а ще се отрупатъ съ бор-
чове. Щомъ едно частно лице мо-
же правилно да използва своя и-
мотъ такакво прѣчи на една
община, която има много по-го-
лѣма възможность въ всѣко от-
ношение, да бжде по-добра сто-
панка и по-добрѣ да използва об-
щинскитъ имоти?

Казва ни Мълчаливия, че ако
се продаде въпросното мѣсто ще
се получи 80 — 90 хиляди
лева приходъ на общината и
ще може тия пари да употребѣи за
училища и пр. Добрѣ, съгласни
сме съ това, но само се съмнява-
ме, че едва би билъ се намѣрилъ
нѣкой да даде за това мѣсто тая
цѣна — то питаме Мълчаливия да
ни отговори на слѣдното: Ами ако
нѣмаше Плѣвентската община това
мѣсто съ какво щеше да прави у-

чилища? Ами ако допустимъ, че
се намѣрише нѣкой да купи то-
ва мѣсто за тая цѣль, то какъ
ще може тоя купувачъ като похар-
че за постройка 200,000 лева и
80,000 за мѣстото, а всичко 280,
000 лева да изкара за лихви, а-
мортизация на капитала и да о-
стане нѣщо да се ползува, защото
знаемъ, е който и да го купи ще
гледа отъ него да печели. Е то-
гава защо едно частно лице ще
може да се ползува, а общината
ната не? Защо общината ще се
яви, въ тоя случай, (споредъ Мъл-
чаливия) за лошъ ступаникъ, а
частния човѣкъ добъръ.

И друго: Веднажъ това мѣсто
продадено, ще се лиши общината
за винаги отъ него и паритъ ще се
за това и онова изчерпатъ и ни-
то отъ тѣхъ ще има слѣда нито
пъкъ ще има единъ горѣ долѣ и-
мотъ. А пъкъ общината да има
още стотини хиляди левове пакъ
не ще достигнатъ и сума дупки
ще зеятъ за пари. Че това е
така, го виждаме почти на много
общини изъ България *че борча
имъ си е всѣ борчи* и не това
мѣсто но и всѣкитъ площади,
бранища и пр. да продаде общи-
ната всѣ ще си е тя борчиата,
щомъ управницитъ сж лоши сто-
пани на общинскитъ имоти и
работи. За да пишемъ и разпра-
вяме по тия общински имоти и ра-
боти бихме писали съ дни и сед-
мици, но като знаемъ, че нѣма да
хване мѣсто тамъ кждѣто трѣбва,
защото за тѣхъ чуудитъ мнения сж
противъ възгледовѣтъ имъ то тур-
гаме точка и който иска нека раз-
бира.

Сега е царство на днешнитъ
свѣтъници отъ общината и само
тѣхнитъ мнения и знания сж ме-
родавни и само тѣ правилно раз-
биратъ и цѣнатъ общинскитъ ра-
боти. Другитъ граждани само
се сами хвалятъ, че ужъ пра-
вилно схващали общинскитъ ин-
тереси.

Колкото пъкъ за закона за бла-
гоустройството на заселенитъ мѣ-
ста, който ни посочва „очилатия
Мълчалиевъ“, че не позволявалъ
да се правятъ паянтови здания,
ще му явимъ, че той е толкова
босъ по тоя въпросъ, даже и по-
босъ отъ градския ни инженеръ,
защото той поне подъ благовидни

форми позволи на г. Николай Н. Войниковъ та направи въ срѣдъ града хамбари за храни отъ изгнилидѣски които г. Войниковъ и до днесъ си ги дава съ скъпи кирий. Ами може ли ни каза очилатия Мълчалиевъ, по кой законъ се разрѣши на Софийската община та направи въ срѣдъ столицата и въ най-многолюдната улица ония дѣсчени и паянтови бараки, отъ които взема добри доходи? Не иде ли всичко това да покаже късогледството на „Мълчалиевъ“ когото интересуватъ общественитѣ въпроси толкова колкото насъ ни интересува въпроса за „Мароко“. Цѣлътъ съ продажбата е била да се одари нѣщо, та каквото ще да става. Анайна севри синекъ саздаръ, анамаяна зорна даулъ аздръ.

Това прислѣдване ли е?

(Продължение отъ бр. 43)

Както казахме въ брой 43 на вѣстника си, па макаръ че и пачаврата в. „Бдителъ“ посвѣти цѣла статия въ броя си отъ 7 т. м. подъ насловъ „Оправдаха се“ писана отъ онова отвратително и очилато животно, което се именува Бърдаровъ ние пакъ ще се повърнемъ. Съ тази си статия макаръ очилатия пукъкъ да се стрѣми да изопачава течението и развитието на работата и съ общи фрази се стрѣми да заблуждава тонковци, че това не било прислѣдване, а просто на просто кмета Табаковъ си билъ изгнаникъ дѣла. Да се не простираме на дълго и широко ние ще оставимъ на фактитѣ да говорятъ сами за себе си. Казахме и въ брой 43, че втората комисиѣ състояща се отъ г. г. Д-тъ Транинъ и Спасовъ и аптекара Л. П. Петровъ, не прѣгледаха абсолютно нищо на мѣстото гдѣто се обработваха пастармата и соджуцитѣ (салханата), а просто се задоволиха отъ обясненията които имъ даде кмета Т. Табаковъ и месита Юр. Чавдаровъ и като взеха по едно парче, както отъ пастармата а така сжщо и отъ соджуцитѣ и то именно отъ тия мѣста отъ гдѣто кмета Табаковъ избра т. е. най-дебелитѣ и разваленитѣ. Отъ протокола, който ние публикувахме, не виждаме нито единъ отъ г. г. комисаритѣ да е изказалъ мнение то си въ една или друга смисълъ, а просто, съ краснорѣчивото си мълчание, сж потвърдили изказаното злобно мнение на Табакова по приготвяването на пастармата и соджуцитѣ, който, споредъ насъ, разбира отъ тая работа толкова, колкото ние отъ Китайски езикъ. Насъ ни се вижда много чудно какъ се е стѣрпелъ та не се е изказалъ и окр. управителъ г. Каракашевъ, който не пропускаше случая да се похвали по кафенетата, че той много разбиралъ на пастармитѣ за мезе на пелиня. Твърдѣ много съжеляваме, че се ди-

шихме отъ неговото авторитетно мнение по тоя въпросъ, но смѣй ли ще му кажемъ ние, ами ако му тропне Табаковъ гдѣ ще се на мѣри. Колкото пѣкъ за аптекара Л. П. Петровъ, ние вѣрваме, че и той не е смѣялъ да се изкаже въ една или друга смисълъ, защото знаемъ че го е страхъ, че ако бжде на една страна ще го зачекнатъ пѣкъ него за градската аптека „Единство“, която той, кой знай какъ, прѣхвърли на свое име и лиши градската каса отъ единъ ежегоденъ доходъ най-малко 5000 лева. Да се замаскира тоя въпросъ подигнатъ отъ г. П. Мещовъ, настоящия общ. съвѣтъ се билъ съгласилъ, както слушаме, съ Петрова да направи въ текиската махла едно здание за около 7—8000 лева за първоначално училище и да го наречелъ училище Л. П. Петровъ, значи единъ видъ благодѣтель на гр. Плъвентъ. По този въпросъ ние ще се повърнемъ съ специална статия и ще го разгледаме обстоятелствено, като ще прѣпечатимъ и извлѣчение отъ устава на др-во „Единство“ и списъка на подарителитѣ за градска аптека, отъ който имаме единъ екземпляръ.

Какво могатъ да ни кажатъ г. г. членоветѣ на окр. хигиенически съвѣтъ, които взеха рѣшение да се унищожатъ чрѣзъ изгаряне само пастармата и соджуцитѣ на М. Карабелевъ, а на Мустафа Асановъ Шулията да се освободятъ, за да ги разпродаде свободно; казано биха ни казали тѣ, ще повторимъ, ако пѣкъ ние имъ кажемъ че всичката пастарма и соджуци, както на М. А. Шулията, а така сжщо и на Ахмедъ Мехмедовъ сж отъ едно и сжщо мѣсо, а има само тая разлика, че циганина Мустафа Асановъ Шулията, като по куражлия, е казалъ, че пастармата и соджуцитѣ сж негови, а циганина Ахмедъ Мехмедовъ, като по наивенъ и по страхливъ, е казалъ, че пастармата и соджуцитѣ не сж негови, а сж на г. М. Карабелевъ? Ако не бѣ се явилъ на лице г. М. Карабелевъ, ние ги увѣрваме, че и втората пастарма и соджуци щѣха да бждатъ добри и щѣха да могатъ да се употребятъ безъ врѣда за здравие! Не иде ли всичко това да покаже по единъ най-релефенъ начинъ, че при рѣшенето за онитожението пастармата, соджуцитѣ и мѣсото е имало при страстие и боязанъ да се искаже всѣки отъ членоветѣ на съвѣта свободно и безпристрастно? Много право ни казваше единъ присѣтствующъ въ салханата „че пастармата и соджуцитѣ не мериматъ и не сж вредни, а мериме и е вреденъ М. Карабелевъ, защото не оставя кмета Т. Табаковъ да си прави свободно гешевитѣ и произволитѣ“. При рѣшенето най-правилно и най-откровенъ е билъ г-нъ Д-ръ Ст. Бърдаровъ, когото въ случая не можемъ да не похвалимъ за тая му откровеностъ

и ясно гледание на въпроса, като е настоявалъ да се онитожатъ всичката пастарма и соджуци, както на М. А. Шулията, а така сжщо и на М. Карабелевъ, като едни и сжщи и отъ едно и сжщо месо. Както се вижда на г-нъ Д-ръ Ст. Бърдаровъ не сж могли да му повлияятъ нито посрѣдницитѣ Ан. Савиновъ (адвокатъ) нито Юр. Чавдаровъ, които облажени съ нещо отъ Мустафа А. Шолиевъ сж дѣйствували щото нѣговата пастарма и соджуци да се признаятъ за хубави и не вредни за здравие на гражданитѣ. Ами не е ли глупаво и Донкихотско рѣшение отъ страна на Хигиенически съвѣтъ да се онитожатъ всички постави и уреди чрѣзъ изгаряне, въ които е киснало месото, за пастарма и соджуци на г-нъ М. Карабелевъ, когато слѣдъ спиранieto на М. Карабелевъ се е изработило отъ други пастармаджий въ сжщитѣ постави и уреди сума пастарма и соджуци? — Не можахъ ли поне тукъ да подозрѣя г. г. членоветѣ на Окр. Хигиенически Съвѣтъ и разбератъ че тукъ се гони цѣлътъ да се отмъщава отъ известна личностъ на г. М. Карабелевъ, като се оцетятъ интереситѣ му, съ направяването на нови постави? Хайде ще кажемъ ние добръ се е ввело и това рѣшение, ами защо се не изпълни въ точъ и да бѣха се изгорили всички уреди, като скелета, менгемета гдѣто е сушена и затискана тая пастарма, а се изгориха само поставитѣ и то и тия гдѣто се отбира лойта т. е. и поставитѣ за гропата?

Не иде ли всичко това г. г. членове на Окр. Хигиенически Съвѣтъ да докаже, че вие по тоя въпросъ или сте били заблудени отъ известната ви отмѣстителна личностъ, или пѣкъ сте се боеди да се искажете съвѣстно, за да си не навлечете на свойтѣ интереси нѣкоя беля. Единствения откровенъ съвѣтникъ по въпроса е билъ г. Д-ръ Ст. Върдаровъ, когото ние втори пѣтъ поздравяваме и му пожелаваме по всички въпроси да бжде тѣй откровенъ и положителенъ.

Да се впускаме да разгледаме тоя въпросъ по на пространно не намираме за нужно, защото достатъчно се освѣтли а отъ друга страна и тѣснитѣ колони на вѣстника ни не ни позволяватъ това, само ще кажемъ че каквото и да прави кмета Табаковъ, за дано накара г. М. Карабелевъ да замлъкне, го увѣрваме че не ще може и рано или късно той ще му се отплати както се слѣдва, като ще прибави и лихвитѣ. Нека знае тая паяница че г. Карабелевъ и бѣлха го не хапе съ загуба отъ 5—6000 л., но ще видимъ него единъ денъ какъ ще отговаря за загребенитѣ суми на клиентитѣ си, като адвокатъ, които възлизали както слушаме, на 30—40000 л., а така сжщо и по загребенитѣ суми по фалшивитѣ пълномощия

отъ Земледѣлческата Банка и много такива, които ще излѣзатъ наяве въ не далечно врѣме. Нека знаятъ шарлатанитѣ и фалтитѣ около Табакова, че вода рови прѣстѣта но тя пада задъ рогата му и единъ денъ ще се зарови въ нея самъ. Отъ чловѣкъ който е прибѣгналъ да фалшифицира на умрели хора подписа, да го приважда на джамъ и да иска по 1000 лева възнаграждение за тоя си трудъ, отъ чловѣкъ който се е силудъ отъ пиянство и развратъ по добри работи не можемъ да очакваме, защото неговото въспитание и отхрана сж такива, та нека върви напредъ съ бруталности и прислѣдване тѣ ще му ступятъ главата единъ денъ, който денъ нѣма да е далечъ.

ХРОНИКА.

— Миналата недѣля вѣстникътъ ни, не може да излѣзе по причина разболяването на главния ни редакторъ, за което просиме извинение отъ читателитѣ си и смѣемъ да ги увѣримъ че сж взети всички мѣрки, щото за въ бждаще да се избѣгватъ такива случаи.

— Градинско увѣселение. Женското благотворително д-во „Пробуждане“ даде на 12 т. м. градинско увѣселение съ твърдѣ разнообразна програма. Врѣмето бѣше много добро, тѣмъ за цѣлтъ, но пѣкъ бѣше слабо посѣтено отъ публиката. Програмата не бѣше съ нѣщо особена, ако изключимъ отъ нея лансиранието на дами и кавалери по зелената трѣва т. е. игранieto полинеза на зелено. Ако бѣше се осъществило идеята „наддаването дамитѣ“ то щѣхме да кажемъ, че наближаваме по цивилизация съ жителитѣ на Марса! При това научаваме се, че за по ефтино сж изписали конфети и пр. отъ Търново, а пѣкъ не сж попитали тукашнитѣ продавачи по каква цѣна ще имъ ги офериратъ!... И така кога дойде да събиратъ членски вносове, антрета и пр. се дирятъ плѣвенски жители, а за покупки се игнориратъ плѣвенскитѣ търговци.... дѣйствително че това е печаленъ фактъ, който не можихме да го минемъ мълкомъ. Увѣселението възнагради д-вото съ единъ добъръ доходъ отъ 300 лева.

Случай е да отбѣлжимъ че това дружество поради солидността си, образователната старателностъ на членитѣ му и примѣрната хармония между състава му внушително прогресира!... и дава изгледа че въ едно непродължително врѣме ще може да започне реализирането на цѣлтъ, която прѣслѣдва и която се състои въ учредяването на приютъ за бѣднитѣ, немощни и неджгави!....

Дава ни се поводъ да зарегистрираме доброто реноме и хубавия успѣхъ, който това дружество си е извоювало между гражданитѣ!....

Ние сме напълно убедени че това дружество ще може много повече да напредне и се слобие съ много повечето членки, ако се остави отъ фиксъ идеята си „еманципирането на жената“ и да се

бърка въ въпроси отъ политически характеръ, като напримеръ съ тоя по *класето на нашитъ братя македонци отъ гръцкитъ чети*, за които се сетиха чакъ слѣдъ три мѣсеци, когато на всекъдъ изъ България станаха митинги. Въ случая тѣ заприличаха на попа, който едва чакъ на осмия день падналъ, когато другитѣ паднали кой на вторий кой на третий и пр.

Съ това дружество ний ще имаме случай да се занимаемъ и другъ пътъ по на пространо съ неговия уставъ и цѣльта му.

— **Санитарния надзоръ на готварскитѣ подправки и оцета.** Обнародванъ е въ „Дър. Вѣстникъ“ правилника за санитарния надзоръ на готварскитѣ подправки, споредъ който се забранява продаване на изкуственъ черъ пиперъ и подправки, които съдържатъ каквито и да е примѣси. Споредъ правилника за санитарния надзоръ върху оцета, той трѣбва да съдържа най-малко 40 грама въ литъра оцетна киселина и да не съдържа оцетни змиорчета и по-малко отъ 12 грама на литрата екстрактъ.

— **Курсъ по бродерията.** Както е извѣстно на съгражданетѣ ни, че още на 3 Май т. г. се откри безплатенъ курсъ по бродирание на шевнитѣ машини „Гритцнеръ“. Тоя курсъ се откри отъ единствения депозитори на шевнитѣ машини „Гритцнеръ“—Г-да Бр. К. Бъклови, съ участието и ревностното подпомагане на тукашнитѣ прѣдставители на сѣщитѣ Г-да Бр. Ст. Дюлгерови. За ръководителъ—учителъ биде изпратенъ Г-нъ Македонски заедно съ двѣ учителки, които прѣди да дойдатъ тукъ сѣ водили сѣщитѣ курсове другаде. Въ курса сѣ биле записани повече отъ 50 госпожи и госпожици. Отъ отварянieto на курса сме имали случай да се срѣщаме и говоримъ съ нѣкои курсиянтки, които ни се хвалятъ, че напълно сѣ се убѣдили и увѣрили, че добили голѣма полза отъ запознаването съ новото модерно искусство на бродиранието и даже надминава твърдѣ много тѣхнитѣ надежди. Всички сѣ биле възхитени отъ лекотата и бързитѣ успѣхи въ усвояване прѣподаването имъ отъ ръководителитѣ. Разбира се, че всичко това тѣ отдаватъ на успѣха и на вещото методично и системно прѣподаване на теоретичнитѣ и практични познания на Г-нъ Македонски. Прѣподавателя се е радвалъ на голѣма почитъ и уважение отъ страна на всички курсиянтки. Ний бързаме да съобщимъ тоя отраденъ фактъ който напълно оправдава както цѣльта на Бр. Бъклови така и старанието на тукашнитѣ прѣдставители. Нѣка ми бжде позволено като плѣвенски гражданинъ да кажа слѣднитѣ мисли, които върваме сѣ желание и на мнозинство отъ курсиянткитѣ.

Искрено благодаримъ на Г-да Бр. Бъклови, за дѣто се погрижиха да обърнатъ погледа си къмъ нашия градъ. Хвала за верно налукания пътъ, къмъ едно дѣйствиелно достигане цѣльта да имаме домакини които да владѣятъ туй искусство. Хвала сѣщо и за толкозъ сполучливия изборъ на пионери, като избраиятъ и делигиранъ въ града ни ръководителъ Г-нъ Македонски комуто отделно изказваме горѣщата си благодарностъ, за гдѣто той толкозъ присърдце задегаше да бжде възможно повече и по широко полезенъ на културната си задача на която всѣцело се е посвѣтилъ.

Прочие, като изказваме още единъ пътъ, отъ страна на гражданитѣ и гражданкитѣ благодарността къмъ Бр. Бъклови, които заслужаватъ напълно реклама, за туй би било желателно, гражданетѣ когато си купуватъ машини за шевъ да не се заблуждаватъ отъ разнитѣ еврейски шапшарми че само тѣхнитѣ машини можали да бродиратъ и че други не можали и прочие сръдства съ които си служатъ безсѣвѣстни хора. Приятно ни е да отбѣлжимъ че шевнитѣ машини „Гритцнеръ“ прѣвъзходствуватъ прѣдъ другитѣ понеже шийтъ назадъ и напредъ съ което значително се намалява работата.

Прочие пазете се отъ заблуждения!

— **Вчера въ 5½ часа сутринта** пристигнаха, съ специаленъ увѣсителенъ тренъ, юнацитѣ отъ Пловдивъ, Кюстендилъ, София и Вратца и заедно съ Плѣвенскитѣ и Ловчански юнаци потеглиха въ 6.35 часа за Русе, кждѣто ще се събератъ всички юнаци отъ цѣла България за да отидатъ въ Букурещъ, гдѣто ще дадѣтъ игри на Петровденъ.

— **Пазаръ за нашия кашкавалъ въ Америка.** Нашето дипломатическо агентство въ Римъ е съобщило, че въ Римъ се намира една експортна къща на кашкавалъ за Америка, която годишно изнася голѣми количества кашкавалъ. Тая къща до сега голѣма частъ отъ изнасяния кашкавалъ е вземала отъ Турция и не била гвѣстна, че този кашкавалъ на турското тържище иде отъ България. Благодарение, обаче на българското дипломатическо агентство въ Римъ, установило се, че тоя кашкавалъ, който взема отъ Цариградъ и др. е отъ България и експортната къща е пожелала чрѣзъ дипломатическото агентство, да ѝ се пратятъ мостри отъ българския кашкавалъ и условията за продажбата му. Нека българскитѣ производители и експортери на кашкавалъ се заинтересуватъ за своя износъ и пратятъ мостритѣ и условията за продажбата на кашкавала си чрѣзъ бълг. дипломатическо агентство да намѣратъ единъ пазаръ на този артикулъ направило въ Америка.

— **Еженедѣлни публични сказки** отъ общеобразователенъ характеръ, по всички въпроси, които засегатъ науката, изящнитѣ искусства, литературата, включително въпроси изъ сѣврѣмениятъ политически, економически и общественъ животъ въ нашенско и странство. Чрѣзъ такива сказки настоятелството има за цѣль да даде улеснения на Плѣвенската публика да се запознае и да се държи въ течение на по важни въпроси изъ областта на Философията, Етиката, Социологията и Историята, съ общи думи казано, въпроси изъ науката, искусства, литературата и живота на народитѣ въ разни страни изобщо и на нация — въ частностъ.

За постигане на тази цѣль настоятелството е поканило всички професори отъ нашия университетъ, както и нѣкой по извѣстни наши учени маже отъ разни професии да дожадатъ въ града ни въ празнични дни наредъ и да държатъ сказки или реферати по прѣдмѣта който казвахме по горѣ.

На лицата, които ще идватъ да държатъ такива сказки, настоятелството ще плаща всички разноски по отиване — връщане и прѣстояване въ градътъ ни.

За днитѣ и часоветѣ, когато ще се държатъ сказки, настоятелството ще извѣстява публиката чрѣзъ специални обявлени.

Когато нѣкои отъ поканенитѣ професори и други хора дойдатъ въ града ни да държатъ сказки или реферати, за да може настоятелството да разчита на едно щоголѣмо отплатено число слушатели, рѣши да се обърне къмъ г. г. гражданетѣ и гражданкитѣ, съ молба да се притекатъ на помощъ на дружеството, като се зашишатъ за редовни посетители на сказкитѣ, а сѣщо и да пожертвуватъ кой каквато желае сума, специално за горната цѣль.

Записването става въ Библиотеката и Читалището, всѣой день.

Настоятелството се надева че гражданетѣ ще улеснатъ това полѣзно начинание на дво „Съгласие“.

— **Въ брой 128 отъ 20 т. м. на „Държ. Вѣстникъ“** четемъ окръжното № 2312 отъ Министерството на Вътрѣшнитѣ Работи до всѣчкитѣ г. г. Окрѣжни управители въ България. Поради своята важностъ и значение, даваме дословно мѣсто на това окръжно, което прѣпорѣчае на читателитѣ си, да го прочетатъ внимателно и си взематъ бѣлѣжки по него, а въ слѣдующия си брой ще го разгледаме обстоятелствено, като ще окажемъ на нашитѣ „тъмничари—натрапници“, че минаха онези врѣмена когато тѣ се ползоваха съ разни шайки и побойници, съ които плашиха съгражданетѣ ни да взематъ участие въ изборитѣ и се допуснаха да се избаратъ за общ. сѣвѣтници разни илюзии, фалити, неспособници и лъжески хора, ала днешния ни общ. сѣвѣтъ, който прѣди всѣчко не разбира призванието си, а всѣки отъ нѣмъ се стрѣми да плякоса каквото може защото сѣга е сѣга, другъ пътъ нѣма да имъ се падне. Ето и самото окръжно:

По Министерството на Вътрѣшнитѣ Работи.

ОКРѢЖНО

№ 2312

До Г-да Окрѣж. управители.

Както ви е извѣстно, прѣзъ текущата година ще се извършатъ редовни избори за окръжнитѣ и градскитѣ сѣвѣти: за първитѣ на 7, а вторитѣ на 14 августъ. Подготвителнитѣ работи за тия избори, колкото зависи отъ министерството, сѣ захванати; ще е нужно и въ окръжитѣ да се извърши съ врѣме онова, което трѣбва, съгласно Избирателния Законъ, на първо мѣсто — напечатване и разпращане по принадлежностъ избирателнитѣ списъци, споредъ наставленията, дадени на 27 априль т. г. съ окръжно № 1595. По тоя случай, намирамъ за потрѣбно отъ сега още да обява на г-да окръжнитѣ управители, че моето желание, както и въобще желанието на правителството, е да се даде пълна свобода на населението въ изборитѣ. Ако въ прѣдставителскитѣ избори правителството има интересъ да спечели партията, отъ която е излѣзло, тѣй като, безъ силна поддрѣжка въ Народното Собрание, никое правителство нѣма възможность да осъществи мѣропритията, които намира необходими за доброто на страната, въ окръжнитѣ и общинскитѣ избори то нѣма интересъ да поддрѣжа коя да е партия или политическа група. Напротивъ, азъ бихъ желалъ въ общинскитѣ и окръжнитѣ сѣвѣти да елѣзатъ лица отъ всѣчки партии, стига да сѣ умни, почетни и вѣщи и да имата при сѣрдце обществен-

нимъ интереси. Защото пѣстриятъ съставъ на сѣвѣта, колкото и да има слаби страни, безспорно кара населението да се интересува отъ общественитѣ работи и дава възможность да се упражнява отблизо дѣйствиеленъ контролъ върху дѣлата на кметствата и постояннитѣ комисии, а това е отъ голѣма важность. Окрѣжнитѣ и общинскитѣ сѣвѣти, по нашитѣ закони, не сѣ политически тѣла и за това въ тѣхъ не трѣбва да се дава мѣсто на партизанство.

Прѣдлагамъ, прочее, на г-да окръжнитѣ управители да зематъ нужнитѣ мѣрки да се изпълни точно Избирателния Законъ и да се отстрани всѣчко, което би могло да попрѣчи на избирателитѣ да упражнятъ свододно избирателното право. *Властта не бива да фаворизира една партия или група въ ущърбъ на друга, нито пакъ да развива агитации посредствомъ своитѣ агенти.* Нейната роль ясно е опрѣдѣлена въ Избирателния Законъ, както и въ другитѣ закони, които иматъ връзки съ изборитѣ; тя трѣбва да гледа да запазва редѣтъ и тишината и да осигурява свободномо гласуване.

Гр. София, 18 юний 1905 г.

Министръ на Вътр. Работи:

Д. Петковъ.

Гл. Секретаръ: Т. Васильовъ.

Началникъ на отдѣлението:

Карагѣзовъ.

— **За да не останемъ длѣжни на** очилатия редакторъ на тъмничаро-гешевтарския органъ в. „Вдѣтель“, който много и живо се интересува да знай улицата и № на фирмитѣ на г. г. Карабелевъ и Караивановъ, като обещава и извѣстна прѣмия, то да му удовлетворимъ злѣбното и коцкарско желание му явяваме че една отъ въпроснитѣ фирми се намира въ Текиската махла подъ № 73, а другата въ Князь Борисовата улица, близо до Съръ—пазаръ, до новопостроената чопма „Злато“, между № № 1600—1606. Но тѣй като прѣдницитѣ и на двѣтѣ фирми за сега сѣ поврѣдени и сѣ на поправка, за това се умоляватъ г. г. клиентитѣ да заповѣдатъ отзадъ. Чакъ сега върваме, че очилатия пуякъ и Иоло Мъртвицкия герой, нѣма вече какви да ги ядѣтъ, а ще дадѣтъ обещаната прѣмия. Ще чакаме.

— **Одавника и у сламката** се лови за спасение. Отъ сѣщата пасмина сѣ и нашитѣ тъмничари-гешевтари отъ родѣтъ и калѣпа на Табаковци и Бърдаровци. Прѣди нѣколко дена идва въ града ни началника на Минист. отъ Вътрѣшнитѣ Работи г. Карагѣзовъ и правилъ ревизия на общината ни и то тѣтелна!? въ продължение на 2 дена!? Върваме че тази ревизия е правена само по прихода-разходнитѣ книги на бирника, за които и ния не отказваме че сѣ редовни, но ако г. Карагѣзовъ се бѣ по заинтересовалъ и да открие задколистната мрѣжа, която прѣкрива всички гешевти и доландаржидѣци на общинскитѣ ни управници, нѣмаше да пише испросеното му отъ нашитѣ тъмничари антрефиле, което се публикува въ в. „Новъ Вѣкъ“, а щѣше да види всѣчко ясно, като бѣлъ день и нашитѣ тъмничари-гешевтари нѣмаше да правятъ капиталъ отъ него и съ разнитѣ си извѣртания да заблуждаватъ тонковци, че общината ни е чиста като помия. Ния нѣма да се простираме на дълго и широко по тоя въпросъ, а ще оставимъ на бъдащето да о-

бясни всичко и тогава ще си кажем думата по на пространо. Въ заключение ще кажем, че едно време и на Д-во „Нива“ се правиха такива ревизии по книгите и за да можеха да си дотъкмят наличността тогавашните и сегашни управници на това дружество подписваха ефективни записи по на 5000—10,000 л. и щомъ се явяваха ревизори всичко по книгите биваше редовно, а въ послѣдствие какво излизе, дружеството се докара до фалиране и капитала му задигнатъ отъ: Коларовци, Житаровци, Влаховци и Биволаровци, а на послѣдъкъ и отъ Табаковци. Кой отъ тѣхъ задигналъ 70 други 80 хиляди лева и всичко си бѣше въ редъ. Тѣй ще излизе работата и на нашата община единъ день.

Колкото и да се мжчатъ нашитѣ тъмничари-гешевтари да изопачаватъ и заблуждаватъ съгражданетѣ ни, нѣма да успѣятъ да постигнатъ нищо, защото тѣ познаватъ що за хора сѫ общинскитѣ ни управници ала Т. Табаковъ, нашъ бай Тодораки Цвѣтковъ и фалита Симеонъ Гетовъ.

— На Фенерджи Денгилъ Ахмедъ ще явимъ, че когато въскръсне покойния Симеонъ х. Нешковъ и ни расправи, какъ го оплякосаха съ братъ си и се спасиха да не пекатъ кебапчета и да продаватъ по за 5—10 пари вино, слѣдъ като ни обясни още какъ е възможно да се плаща вмѣсто 15 ст. по 1-50 лева за кв. метъръ на побѣлена стѣна и за разнитѣ си прѣгъвания и подлости свойствени само тѣмъ, ще му явимъ и ний че тогава фенерджи денгилъ Ахмедъ лѣже за варѣта и коловитѣ, които още не сѫ набити нигдѣ, но щомъ ни се удаде случай ще ги набиемъ въ ливадитѣ съ каденцитѣ на сѣщитѣ.

— Касапския въпросъ отъ който искаха да се възползува прѣдприемача на кръвнината и салханата, като се създаде прѣтекътъ та да може да протестира общината и да поиска да му се направятъ извѣстни отстъпки отъ наемната стойностъ. Тоя въпросъ е почти на изравнение и какво виждаме въ послѣдствие отъ него. Гражданитѣ вмѣсто до гдѣто ядѣха по 50—60 ст. кгр. мѣсо, сега общината дала на касапитѣ наркъ по 80 ст. килограма. „Гдѣ го чукатъ то гдѣ се пука“. До гдѣто кмета киръ Табаковъ се бѣ настоѣрчелъ и съ разни несправедливи и незаконни глобяване се стрѣмеше да застави касапитѣ да му подписватъ нѣкакви никому непотрѣбни контракти и поемни условия, слѣдъ изплащането наема отъ касапитѣ на наетите имъ дюкяни и слѣдъ като разбра, че тѣй лесно се не заставляватъ хората да губятъ; кмета слѣдъ като измѣнява на нѣколко пѣти нарка и като даде възможностъ на нѣкои отъ своитѣ съвѣтници да се пооблажатъ и тѣ съ нѣщо и като се храниха гражданитѣ извѣстно време съ най-долнокачественно и въ недостатъчностъ мѣсо, дойдоха да разбератъ че нѣма възможностъ да помогнатъ на прѣдприемача си Ив. Печигаровъ, намѣрила Mobos Veventi, като се даде на касапитѣ наркъ вмѣсто 60 ст.—80 ст. за килограмъ мѣсо. Отъ гдѣ произтече това повишение ний не знаемъ, когато знаемъ че касапитѣ не се бонтуваха, че имъ е малкъ нарка, а се бонтуваха защото не знаеха какво прави и кикво върши кмета съ тѣхъ. Касапитѣ върваме нѣма да се сърдятъ за това повишение, а напротивъ ще благодарятъ, че извлѣкоха полза отъ шуротийтѣ на кмета. Колкото нѣкъ за гражданитѣ (консоматоритѣ на

мѣсо) върваме, че и тѣ сѫ благодарни, кмета съ своитѣ си глупости имъ повиши цѣната на мѣсото, най-важната и потрѣбната храна за всѣки гражданинъ, билъ той сиромашъ или богатъ. Чакъ сега върваме г. г. гражданитѣ ще разбератъ и се убедятъ, че иматъ за водачъ гарга, която се стрѣми да ги изведе на боклука. Г. г. гражданитѣ върваме ще се отплатятъ на тия натрапници, въ прѣдстоящитѣ избори за общински съвѣтъ, като хвърлятъ на боклука тая натрапеи смѣтъ отъ разни фалити, пияници, неспособници и tutti quanti съвѣтници, които вмѣсто да пазятъ интереситѣ на гражданитѣ ги ошетяватъ и занемаряватъ. По възможности ще се повърпемъ по лоя въпросъ по на пространно, като ще укажемъ на всички шарлатанитѣ и коцкарски намѣрения на кмета и прѣдприемача на кръвнината и салханата.

— Вѣнчаване. Въ Недѣля на 26 т. м. се извърши вѣнчалния обрядъ на г-ца Иванка Сѣбева (учителка) съ съгражданина ни г. Борисъ Горановъ. Нашитѣ поздравления и благопожелания къмъ младоженцитѣ.

— Расирава ни се, че общинскитѣ съвѣтъ, заблуденъ види се отъ своя прѣдседателъ (кмета), билъ рѣшилъ да се изплатятъ на г. Николай Н. Войниковъ, срѣщу постройката на купеното отъ Бъл. Н. Банка здание за помѣщение на общинското управление, което здание отначало бѣ на др-во „Съгласие“ и което като ипотекирано отъ страна на дружеството, остана върху банката, отъ която го купи общината ни за 100,000 лева. Щомъ това е така то отъ гдѣ на кадѣ се исплащатъ тия суми на прѣдприемача Войниковъ, съ когото общината нѣма нищо общо по това здание?

Както ни се разправя било решено да се изплати на Войникова сумата 36,000 лева, отъ която сума биде вече броеи на г. Войникова 18,000 лева, а другитѣ 18,000 биле останали за Т. Табаковъ. Ний като ставаме отзивъ на тая интересна зѣлка, питае да ни се отговори отъ страна на общ. управление, това истена ли е и ако излизе върненъ тоя слухъ, за когото сме наредили да го изучемъ, ще се повърнемъ съ специална статия, като ще откриемъ ужаситѣ на тоя гешевтъ, въ който е замѣшенъ и единъ по голѣмъ отъ кмета, съ когото постоянно шушука г. Войниковъ и стои по цѣли ноци въ кѣщата му.

— Нашитѣ тъмничари-гешевтари, които само когато спятъ не мислятъ за гешевти и долондърджиджии, постоянно ни заявяватъ, че ще ни отговарятъ на всичко въ пачаврата си „Бдителъ“, а и до днесъ не веждаме да ни се отговори нито на единъ въпросъ по нашитѣ запитвания, а се занимаватъ само съ закачки и дразги, които нѣматъ никакво значение за обществото, което съ интересъ чака да види отговоритѣ, на тая разбойническа шайка, която прѣдъ нищо се не спира.

Ний повтаряме да имъ явимъ, че съ нетърпение отчакаме отговоритѣ имъ, защо си замѣчатъ като кютуци по нѣкой въпроси? Не ще да е злѣ ако ни дадѣтъ и въ сѣдъ за клѣветитѣ, които констатира ревизора г. Карагъзовъ и за които писа въ в. „Новъ Вѣкъ“, че всичко било клѣвета и илюзъ на лични расири и умрази (к. н.), та да докажемъ всичко и видятъ и разбератъ вѣички, че ний не клѣветемъ, а казваме сама а истина, която макаръ и не угодна на нѣкои, не може да се не изкарва на яве.

Печатница „НАДЕЖДА“ НА КАРАБЕЛЕВЪ, КАРАИВАНОВЪ & ИГНАТЕВЪ ВЪ ГР. ПЛЪВЕНЪ

(ул. Александр. № 649, до аптеката на Фр. Хораченъ.)

Извѣстия за знание на всички г. г. нуждающи се, че всекога се намиратъ разни тефтери, училищни бюджети, удостоверения, свидетелства, полномоци, продавателни актове, записи за храна и пари, расписки за оправдателни документи, пакки за дѣла, списъци за оправдателни документи, и пр. пр.

Така сѣщо се намиратъ и всички канцеларски потрѣбности, като: разни качества книги, иликове, пера отъ голѣмъ изборъ, мастила разни цѣттове, мастилници, перодрѣжки, линий, попивателни книги, прѣси, шнуръ, червенъ воскъ и пр. пр.

Ученически потрѣби, музикални инструменти и тѣхнитѣ принадлежности въ голѣмъ изборъ.

Продажбата се извършва ежедневно съ най-умѣрени цѣни.

Интересующитѣ се молимъ да направятъ опитъ и се увѣрятъ.

При това печатницата приема да печати всички порѣчки: визитъ картички, годѣжни и свадбени карти—билети, скръбни извѣстия, понани, обявления (афиши) въсканъвъ видъ търговски, канцеларски иликове и бланки, въдомости, расписки, квитанции, възвания, брошури разни съчинения, вѣстници, списания и пр. пр.

**ПРИФТЪ СЪВЪРШЕНО
— НОВЪ И МОДЕРЕНЪ**

Работа чиста и бърза.

**ЦѢНИ ДО НЕИМОВЪРНОСТЪ
НА МАЛЕНИ**

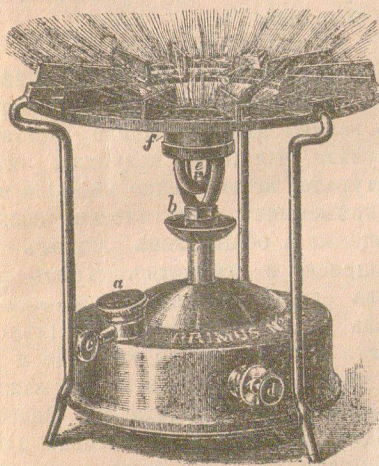
Отговорникъ: Ал. Г. Златаревъ.

Магазинъ „ТРАПЕЗИЦА“

НА

НИКОЛА АТ. НЕДѢЛКОВЪ

въ гр. Плѣвенъ.

Съобщавамъ на почитаемитѣ Г. Г. клиенти, че ми прѣстигнаха въ магазина разни музикални инструменти като: мандолини, китари, цигулки, кларнета, флейти и пр. пр. отъ най прочутата Италиянска фабрика въ Катания-Сицилия, придружени съ всички тѣхни принадлежности, а така сѣщо се намиратъ въ магазина ми разни Англиски и Виенски таблени крѣвати, столове, огледала, лампи за салони, сини сѣдове, разни кухненни принадлежности, машини „Примосъ“ и „Сфѣя“ за готвене, самобрѣсначи, разни Лозар-Овощарски принадлежности отъ фабричитѣ „Кунде“ и „Солингенъ“, колца за дѣца, ижтнйшки чанти, куфари, разни видове стѣклени и порцеланови издѣлия и пр. пр. нѣща нуждни за всякой домакинъ.

Понеже отъ 1 ий Августъ н. г. магазина си ще прѣмества въ новостроящитѣ дюкяни на „Хотелъ Балканъ“, моля г. г. клиентитѣ си да ми посетятъ и ще се увѣрятъ въ чистотата, здравостта а най-вече въ намалената цѣна на всички артекули.

Очаквамъ за клиенти:

НИКОЛА АТ. НЕДѢЛКОВЪ.

Плѣвенъ — Печатница „Надежда“.